

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

לימוד תורת המקדש

לקראת ימי בין המצרים, ייהפכו לשמחה, הננו מזכירים לציבור את קריאת הרבי מליובאוויטש להוסיף בימים האלה בלימוד התורה ובנתינת צדקה, ובמיוחד בלימוד ענייני המקדש - בתורה שבכתב (פרשיות תרומה, ויקהל-פקודי; יחזקאל פרק מ"ג), בתורה שבעל-פה (מסכת מידות) ובהלכה (הלכות בית-הבחירה לרמב"ם). על-ידי לימוד זה נזכה שיתקיימו דברי המדרש: "לך אמוך להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתה, שיתעסקו לקרות בה, אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבניין הבית".

לימודי רבנות

מל"מ, מכון להכשרה מקצועית, פותח קורסים מיוחדים למעוניינים לקבל תואר רבנות 'השכלה תורנית גבוהה'. הקורסים נערכים בכל ערי הארץ, ומוכרים על-ידי הרבנות הראשית. לביור על קורס הקרוב למקום המגורים ולפתיחת קבוצת לימוד בעוד מקומות, טל' 02-5377870.

נקודה טובה

תקליט חדש ומפתיע מאת ר' שולי רנד, שעד כה היה ידוע בזכות כושר המשחק המיוחד שבו ניחן, זוכה להצלחה רבה. בתקליט, נקודה טובה שמו, אחד-עשר שירים, שנכתבו הולחנו ומושרים על-ידי רנד, ומביאים עולם של תוכן יהודי וחסדי בשפה עכשווית.

גיטרה יהודית

המוזיקאי מאיר הלוי אשל הפיק את גיטרה יהודית - תקליט של נעימות חסידיות מנוגנות בגיטרה. הפקה איכותית ונעימה לאוזן. טל' 704120-700-1.

זמני השבוע

ניו יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
8:08	8:47	7:55	7:45
9:11	9:54	8:51	8:45

פרקי-אבות השבוע: פרק ו

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

יושר אישי ויושר ציבורי

מדוע העדר יושר בתחום האישי נחשב פשע חמור שדינו חקירות, כתבי-אישום ועונשי מאסר, ואילו חוסר יושר בהתנהלות הציבורית מתקבל כדבר שבשגרה?!

זוכרים את ההבטחות שהבטיחו לנו ערב הגירוש? שאנחנו מתנתקים מרצועת עזה, שבתמורה נקבל את חיזוק גושי ההתיישבות, שאם ישוגר טיל אחד מהרצועה, אנחנו נכה בהם בלי שום עכבות. האם בשעתו מישהו האמין בהצהרות האלה? כנראה לא, אבל הדבר לא הפריע לשווק את השקר הזה לציבור.

הסבירו לנו שהמחבל האכזר קונטר ישוחרר אך ורק בתמורה למידע על גורלו של רון ארד. זה הצידוק שניתן לציבור על שבירת העיקרון, שמחבלים חיים מוחזרים בתמורה לשבויים חיים, וגופות תמורת גופות. כאן, אמרו, יש מצב מיוחד - הצורך לקבל מידע על גורלו של הנווט הנעדר. האם מישהו חשב שבאמת נקבל מידע ממשי? כנראה לא. עכשיו קיבלנו את ה'מידע', ומובן שאין בו דבר שישפוך אור על תעלומת רון ארד. אז מה, מוסיפים לשקר.

ציפייה למלכות האמת

מדוע העדר יושר בתחום האישי נחשב פשע חמור שדינו חקירות, כתבי-אישום ועונשי מאסר, ואילו חוסר יושר בהתנהלות הציבורית מתקבל כדבר שבשגרה?! השכל הישר אומר שההפך הוא הנכון. העדר יושר בתחום האישי גורם נזק בעיקר לקופה הציבורית, אבל הונאת הציבור בהתנהלות המדינית והביטחונית ממיטה עלינו אסונות שעליהם משלמים בחיי-אדם. איך ייתכן שמי שמשקרים לציבור בדברים גורליים כל-כך יכולים להמשיך בתפקידיהם כאילו לא אירע דבר?!

הדמוקרטיה נחשבת אצלנו ערך עליון, אך איזו משמעות יש לדמוקרטיה כאשר נבחר הציבור משקרים לבוחרים? איך יכול הבוחר לכוון את הדרך והמדיניות, כאשר ההבטחות מופרות בלי להניד עפעף? אין כאן שלטון העם אלא שלטון השקר, הרמייה וההונאה.

אין לנו אלא להתפלל ולייחל לביעור תרבות השקר מן העולם ולהחזרת מלכות של אמת צדק, הלוא היא מלכותו של משיח-צדקנו, יבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

יש צופה בנו מן הצד עשוי להתרשם שבשנים האחרונות עסוקה החברה בישראל במסע לעבר היושר והטוהר. זה אחר זה נחקרים או נשפטים אנשי-ציבור שנחשדו בנטילת טובות-הנאה ובהעדר יושר אישי. מדברים גבוהה-גבוהה על ערכים, נורמות ומוסרות, דוגמה ומופת.

אך בעוד העדר יושר בתחום האישי נחשב פשע חמור, הונאת הציבור בתחומים החשובים והגורליים של ניהול ענייני המדינה נהפכה לדבר שגרתי ומקובל. משקרים לנו בלי להניד עפעף, מבטיחים לנו הבטחות-סרק שאין להן שום כיסוי, מטעים אותנו ביודעין - ואין פוצה פה ומצפצף. ומה שחמור עוד יותר, שגם הציבור יודע שמשקרים לו, ומשום-מה נדמה לו שכך הדברים צריכים להתנהל.

הבטיחו? אז הבטיחו

רוצים דוגמאות? אין צורך להתאמץ. כל סוגיה ונושא מלווים מערכת של שקרים והונאה. מציינים עכשיו שנתיים למלחמת לבנון השנייה. המלחמה נסתיימה דווקא בשלב שהתקרבה להכרעה, אחרי שבועות של ירי טילים מסיבי לעבר צפון הארץ. הירי הזה נמשך ונמשך בגלל הססנותם של הפוליטיקאים וחוסר יכולתם לנהל מלחמה כמו במלחמה. לבסוף, כשהחלו המהלכים האמיתיים, נפסקו באיבם.

איך הסבירו לנו זאת? נופפו בהחלטת האו"ם ובישרו לנו שקיבלנו 'הישג מדיני' חסר-תקדים. כל בר-דעת הבין מה טיבה וערכה של החלטתה, שאינה שווה את הנייר שעליו הודפסה, אבל זה לא הפריע לפוליטיקאים ולתקשורת להחדיר שוב ושוב את השקר הזה. עכשיו מספרים לנו כבדרך-אגב, שהחזבאללה בנה מערך טילים הגדול פי כמה וכמה מזה שהיה ברשותו קודם המלחמה, וכבר אין ספק שיש לו יכולת לשגר טילים שיגיעו לתל-אביב. והיכן ה'הישג' חסר-התקדים של החלטת האו"ם?

בימים האלה מציינים גם שלוש שנים לביצוע תכנית הגירוש מחבל עזה, המכונה 'התנתקות'.

לא להפוך פסולת לעיקר

בכוחו ובעוצם ידו ובהתנהלות הטבעית. הוא שוכח כי "ה' אלוהיך הוא הנותן לך כוח לעשות חיל", וכי ענייני הטבע אינם אלא כלים ולבושים לברכה האלוהית.

התיקון: מסירות נפש

כאשר בני-ישראל חיו במדבר, כשמזונם היה המן, לחם מן השמים, ראו במוחש שהברכה באה מאת הקב"ה, ולא היה מקום לטעות ולחשוב שהדברים הגשמיים הם המעניקים את השפע לאדם. רק כשהתחילה ההכנה לכניסה לארץ, שבה היו אמורים להיות חיים טבעיים המתנהלים בהנהגה טבעית, נוצר מקום לטעות של פעור.

התיקון של עוון פעור בא על-ידי מסירות נפש של פינחס, מסירות נפש שלמעלה מהשכל. השכל מצד עצמו עלול לגרום טעות. האדם עלול לחשוב, שהואיל ורצון ה' שהדברים יתנהלו בדרך הטבע, הרי ענייני הטבע הם מקורות השפע ויש להחשיבם. הדרך לסלק העלם והסתיר זה היא על-ידי מסירות נפש שלמעלה מטעם ודעת.

(לקוטי שיחות כרך ד, עמ' 1327)

החטא הגשמי של פעור נובע מעניין רוחני דק יותר, אבל גם בו קיים ההיפוך הזה, שהפסולת נהפכת לדבר חשוב ועיקרי. השפע האלוהי העליון, היורד מלמעלה, עובר בירור וזיכוך על-ידי המלאכים. המובחר שבו הוא התענוג העליון, המאיר בגן-העדן, ומהפסולת שבו נשתלשלו התענוגות הנמוכים, עד התענוגים הגשמיים של כסף וזהב וכו'. כאשר מחשיבים את התענוגים הגשמיים לעיקר, יש כאן בדקות מעין עוון פעור.

שוקע בגשמיות

לכן נאמר דווקא על עוון פעור "אשר לא הִטְהַרְנו ממנו עד היום הזה". רואים במוחש, שגם אחרי התפילה, שבה האדם היה שרוי בעולם רוחני עליון, כשהוא בא למלא את צורכי הגוף, אכילה ושתיה וכדומה, הוא נכשל פעמים רבות בעוון פעור, והוא מתענג מהדברים הגשמיים, עד שנעשה שוקע בגשמיות.

יש לזה קשר גם לעובדה שעוון פעור אירע דווקא סמוך לכניסה לארץ. הסיבה שהאדם שוקע בעניינים הגשמיים נובעת מכך שהוא סבור כי ההצלחה והפרנסה וכדומה תלויות בעיקר

תחילת הפרשה מסופר על השכר שקיבל פינחס מהקב"ה על "אשר קינא לאלוקיו ויכפר על בני-ישראל". על המילים "ויכפר על בני-ישראל" אומרים חז"ל, שפעולתו זו של פינחס היא נצחית: "שעד עכשיו לא זו, אלא עומד ומכפר עד שיחיו המתים". כלומר, פינחס מוסיף בקביעות לכפר על בני-ישראל על עוון פעור.

במה שונה עוון פעור מכל עשרת הניסיונות שניסו בני-ישראל את הקב"ה במדבר, שדווקא בו יש צורך בכפרה תמידית? הלא חוץ מחטא העגל וחטא המרגלים, שגרמו תוצאות שליליות לדורות הבאים, לא מוזכר בשום חטא שיצטרפו תמיד לכפר עליו. רק על עוון פעור נאמר ש"בכל שנה ושנה... בית פעור עולה למעלה, כדי לקטרג ולהזכיר עוון".

עוון פעור בדקות

סיבת הדבר טמונה במהותו של חטא זה. פעור הוא עבודה זרה שהחשיבה את הפסולת המופרשת מהאדם. במקום להתייחס לפסולת כאל דבר בזוי וחסר-ערך, הופכים אותה לעיקר.

מן המעיין לימוד זכות | מאת הרב אליעזר ברוד

שלום כאיזון לקנאות

"לכן אמור הנני נתן לו את בריתי שלום" (במדבר כה,ב). לפי שהייתה בפינחס מידה של קנאות היה צריך למידה האחרת – מידת השלום. הקנאות זקוקה לשלום שתאזן אותה, שכן אין להשתמש בקנאות אלא במקרים יוצאים מן הכלל בלבד.

(כתב סופר)

לא לחפש חטאים

נאמר (במדבר כג,כא): "לא הביט אוון ביעקב ולא ראה עמל בישראל, ה' אלוהיו עמו". רק מי שאינו מבקש למצוא חטאים בבני-ישראל ודן אותם תמיד לכף זכות, "ה' אלוהיו עמו".

(רבי חיים מצאנז)

אין קושיה על יהודי

בוזרה נאמר "ישראל, אורייתא וקוב"ה כולא חד". כשם שאין להקשות על הקב"ה ועל התורה ולומר 'פסוק זה אינו נראה לי', כך אין להקשות על בני-ישראל, ותמיד יש לדונם לכף זכות.

(רבי יצחק מוורקה)

אלוקים בליבו

"לא הביט אוון ביעקב", משום שגם בשעה

שיהודי חוטא "ה' אלוהיו עמו" – אף אז יש אלוהה בליבו.

(רבי ישראל מרוד"ן)

לא לראות

גם כשיהודי חוטא יש שהקב"ה משים עצמו כאילו אינו מביט ואינו רואה את החטא. ואם הקב"ה, שיועד נסתרות, מתעלם לפעמים מחטאי ישראל, בשר-ודם, העלול לטעות, ודאי שעליו להיות בבחינת "לא הביט אוון ביעקב".

(רבי לוי יצחק מברדיצ'ב)

לשון טובה מחיה

"מרובה מידה טובה" (סוטה יא,א). במידה רעה אמרו שלשון הרע הורגת רחמנא-ליצלן שלושה (ערכין טו,ב), ואם-כן, מידה טובה, שהיא לשון טובה, מחיה ארבעה.

(אגרות קודש)

כל אחד יכול

מקובל לחשוב שקבלת 'פדיון נפש' היא דבר קשה המסור לרבי בלבד. האמת היא שכל יהודי יכול לעשות זאת, על-ידי אמירת שבח על הזולת, אלא שהדבר צריך להיות מתוך אמת.

(הרבי מהר"ש מליובאוויטש)

אמרת השבוע

גלות חדשה!?

בחורף תרפ"ד, כשהאדמו"ר מגור, רבי אברהם-מרדכי אלטר, בעל 'אמרי אמת', היה בדרכו לארץ-ישראל, התעכב זמן-מה בווינה. נכנס אליו סוחר בספרים עתיקים, שחזר לא-מכבר ממסע במרוקו והביא הצעה מהמושל, שיהודי מזרח אירופה יתיישבו במדינתו וייהנו מהטבות.

אמר בעל 'אמרי אמת': "שאני אוביל את יהודי פולין לגלות חדשה – אין זה עסק בשבילי. בהזדמנות הראשונה שתפרוץ שם הפיכה, יהיו היהודים הקרבנות הראשונים".

שאל הסוחר: "ומה בארץ-ישראל? גם שם יש מלחמות ופרעות". השיב הצדיק: "ארץ-ישראל ניתנה לנו מאת בורא העולם. הנני מבטיח לך שבסופו של דבר הנכרים המתגוררים בה ייטשוה והיהודים הם שיישאו בה".

התיקון הושלם

מחלה שפשטה בעיר סאלי שבמרקו גרמה להטרפת כל הבהמות, ולא היה אפשר להשיג בשר טרי לכבוד שבת. בהמה אחר בהמה נשחטה כדין, ולאחר שנבדקה נמצאה טרפה. גדולה הייתה אכזבתם של יהודי העיר, שלא יכלו לכבד את השבת כראוי.

רבה הייתה ההפתעה כאשר נודע שהעגל שהביא רבי חיים אל השוחט נבדק ונמצא כשר למהדרין. זה היה בעל 'אור החיים', רבי חיים בן-עטר, שצדקתו וקדושתו נודעו לכול. מנהג עשה לו, לשחוט בכל ערב שבת עגל בעבור תלמידי-חכמים עניים. הללו היו מקבלים ממנו את מנתם לכבוד השבת. עשיר, מנכבדי הקהילה, שמע שאצל רבי חיים יש בשר כשר. הוא מיהר אל ביתו וביקש לקנות נתח בשר. רבי חיים השיב בשלילה. "בשר זה מיועד אך ורק בעבור תלמידי-החכמים העניים ולא למכירה", אמר.

בתוך כך הופיע אחד העניים, המקבלים בשר בקביעות. לא התאפק העשיר וסינן: "גם זה תלמיד-חכם ייקרא?!...". התעלם רבי חיים מהדברים, הושיט לפניו בחיבה את מנתו ופטרו לשלום. גם העשיר עזב את המקום כשראה כי מבוקשו לא ניתן לו.

הסיח רבי חיים את דעתו מהמקרה, אולם באותו ליל שבת נאמר לו מן השמים כי עליו לתת את הדין על שלא מיחה בעשיר בשעה שהעליב את התלמיד-חכם העני. כדי לכפר על כך, עליו לעזוב את ביתו ולצאת לגלות של שנה תמימה.

קיבל עליו רבי חיים את הגלות. מיד בצאת השבת החליף את בגדיו ללבושי סחבות, לקח עמו טלית ותפילין וצורו קטן ויצא לדרך. הוא הקפיד שלא ללון יותר מלילה במקום אחד, וגם הרעב הציק לו לעיתים קרובות. מובן שאת שמו לא גילה.

ערב שבת פרשת בחוקותי. לאחר שבועות של סבל ונדודים עצר רבי חיים כדי לנוח בצילו של עץ. הוא שקע במחשבות נשגבות על הפסוק הראשון בפרשה "אם בחוקותי תלכו...". ימי הגלות זיכרוהו והוא נתעלה עוד יותר בקדושתו, ובמוחו האירו ארבעה-עשר פירושים חדשים לפסוק.

מלא שמחה התרומם ממושבו והוסיף ללכת כברת-דרך נוספת, ואז עלו במוחו עוד ארבעה-עשר פירושים. הוא הוסיף ללכת לעבר העיירה הקרובה, כדי

לעשות בה את השבת, ובינתיים הספיק לחדש עוד ארבעה-עשר פירושים. עתה היו בידו ארבעים ושניים פירושים! נכנס רבי חיים בשקט ובצנעה לבית-הכנסת של העיירה, הניח את חפציו בפינה נסתרת, ותפס את מקומו בספסל האחרון, ליד פשוטי העם. עם סיום התפילה הזמינו שמש בית-הכנסת

לעשות עמו את השבת. השמש סיפר לאורח כי מנהג מיוחד נהוג בעיירה: לפני סיום הסעודה הולכים הכול לבית הרב, הידוע כצדיק וקדוש, מאזינים לדברי תורה מפיו, ומסיימים שם את הסעודה. הסכים רבי חיים להתלוות למארחו, והם הצטרפו להמונים שכבר מילאו את

בית הרב. הרב היה שקוע ברעיונותיו בדבקות ובעצימת עיניים, ואז פתח את עיניו והחל לדבר. ארבעה-עשר פירושים אמר הרב בדרשתו על הפסוק "אם בחוקותי תלכו". בסיימו הכריז הרב: "פירושים אלה שמעתי זה עתה בישיבה של מעלה, משמו של צדיק עליון החי בדורנו, רבי חיים בן-עטר...".

נע רבי חיים על מקומו וקרא: "חיים בן-עטר!... הציבור כעס על האורח הזר, המעז לזלזל בכבודו של צדיק. הם ביקשו להוכיחו, אך המארח הגן על אורחו והרגיעם, כי איש פשוט הוא ואינו מבין את חומרת הדבר.

למחרת, בסעודת הצהריים, לפני לכתם לבית הרב, ביקש המארח מאורחו לבל ישוב על מעשהו. שוב התלהב הרב ברעיונותיו הנשגבים ודרש לפני הקהל עוד ארבעה-עשר פירושים על הפסוק, ובסיומם חזר על הכרזתו מאמש, כי דברים אלו שמע בשם הצדיק רבי חיים בן-עטר. שוב נשמעה הקריאה: "חיים בן-עטר!... הקהל בקושי התאפק מלהענישו, והשמש זירזו לשוב הביתה.

הפצרותיו ואזהרותיו של השמש לא הועילו, ובסעודה שלישית חזר הדבר ונשנה. בשעת רצון זו התעלה הרב עוד יותר בדבקותו ומפיו קלחו ארבעה-עשר פירושים חדשים, וגם הפעם אמרם בשם אומרים: רבי חיים בן-עטר. הפעם עמד רבי חיים מלוא קומתו ובקול רם קרא: "חיים בן-עטר!...".

חוצפתו של האורח הזר עברה כל גבול. הציבור טען שיש להענישו על ביזיון תלמיד-חכם, והרב הסכים עמם. הוחלט להכניסו זמנית לחדר חשון וסגור, ושם יהיה עליו להמתין עד שיושיבו בית-דין ויפסקו את דינו, כדין מבה תלמיד-חכם.

האורח נכלא והסעודה נמשכה. פתאום החלה סערה להשתולל באזור. הסערה עקרה עצים, ניפצה חלונות, הפילה רעפים, וברקים ורעמים הפילו פחד על התושבים.

הרב פנה להסתגר בחדרו, אולי יזכה ויגלו לו מן השמים על מה הסער הזה. ואכן, הודיעוהו כך: "האיש שהושבת בחדר המסוגר הוא גדול הדור, רבי חיים בן-עטר בכבודו ובעצמו. כל עוד רבי חיים אינו יכול להבדיל על היין, לא יוצאת השבת בעולמות העליונים, ואין מחזירים את הרשעים לגיהנום, ולכן נגרמה סערה למעלה, הגורמת לסערה למטה...".

"עליך לשחרר את רבי חיים מיד, ואף זאת עליך למסור לו: תם חטאו וכפרתו הושלמה, ויכול הוא לשוב לביתו". שמח רבי חיים על הבשורה, ומיהר לצאת לדרך כדי להגיע לביתו לפני חג-השבועות.

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

אין מחלות

מחלות והייסורים הגופניים הם חלק בלתי-נפרד ממצאות חיינו. אחד הדברים הגדולים שאנו מתפללים עליהם הוא – שנהיה בריאים. התעשייה הענקית של הרפואה מעידה אף היא עד כמה טרודות המחלות את חיינו. וזה נראה טבעי ומוכן מאליו. יש גם סטטיסטיקות על שיעור התחלואה באוכלוסייה – עניין טבעי וצפוי לגמרי, לכאורה.

אולם יבוא יום ויפדר לצמיתות מהמחלות ומהתרופות, מהניתוחים ומהמרכזים הרפואיים. הכול יהיו בריאים תמיד, ולא נבין כלל מהי מחלה. אף זה בכלל השינויים שיתחוללו בעולם בימות המשיח. וכפי שנאמר (ישעיה לה, ו): "אז תיפקחנה עיני עיוורים, ואוזני חירשים תיפתחנה. אז ידלג כאייל פיסח, ותרון לשון אילם". עוד נאמר (מלאכי ג, כ): "וזרחו לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה".

חזרה למצב הטבעי

במדרש (בראשית-רבה כה, נאמר: "לעתיד-לבוא הכול מתרפאין". עוד נאמר (שם צה, א; תנחומא ויגש ח): "כל מה שהכה הקב"ה בעולם-זהה, מרפא אותו לעתיד-לבוא", והמדרש מביא אסמכתה לכך מן הפסוק הנ"ל: "אז תיפקחנה וגו'". אם-כן, בימות המשיח יבוא הקץ לכל המומים ולכל המחלות. כל בני-האדם יהיו בריאים בכל רמ"ח איבריהם וסוף-גידיהם, ואפילו מי שהיה חולה קודם לכן – יזכה לרפואה שלמה ומושלמת.

למעשה, זה לא יהיה חידוש גמור אלא חזרה למצבו הטבעי של העולם. האדם, כפי שבראו הקב"ה, היה מחוסן מכל פגע ומחלה, ולא הייתה קיימת כלל אפשרות שיחלה. השורש לכל המחלות נוצר בחטא עץ-הדעת, שהביא 'זוהמה' (כלשון חז"ל, שבת קמ"א), לעולם. 'זוהמה' זו, שבבסיסה היא רוחנית, ועניינה הרע שירד ונתערב בתוך הטוב, גרמה גם חולשה כללית של הגוף, שנעשה פרוץ לפגעים ולמחלות (ולכן במתן-תורה, שאז "פסקה זוהמתו", אירעה גם רפואה כללית של כל החולים ובעלי-המום – בדוגמת הרפואה שתהיה בעת הגאולה).

חז"ל גם אומרים (בבא-מציעא זא, א), שעד יעקב אבינו לא היו האנשים מתים ממחלות, אלא כשהיה מגיע זמנם – היו מתים פתאום. יעקב אבינו היה הראשון שחלה לפני מותו. עוד אומרים חז"ל, שגם לאחר ימי יעקב אבינו היו המחלות רק מן הסוג הגורמות למוות ישיר – אדם היה נחלה והיה יודע שבא זמנו והוא עתיד למות. רק במקרים אלו הניבא החלו להופיע מחלות שמהן היה אפשר להבריא.

חיידקים מועילים

העולם הנוכחי הוא עולם חולה, משובש, ולכן התחלואים שלו נראים לנו טבעיים, אולם אין שום סיבה אובייקטיבית שמחייבת מחלות. ההפך הוא הנכון: האדם נברא כך שיהיה מסוגל להגן על עצמו מפני כל חיידק ונגיף ומפני כל חריגה במערכות הגוף. העובדה שבכל-זאת הגוף נחלה – היא הדורשת הסבר, שכן זה מצב לא-נורמלי. וההסבר הוא, שהעולם כולו ירד במדרגתו, התעוות והשתבש, ולכן גם מערכות הגוף אינן פועלות כתקנן.

לכן בימות המשיח, כאשר העולם יגיע למצבו הנכון והמתוקן – יחזור גם הגוף למצבו הטבעי והאמיתי ויהיה בריא. אם זאב יגור עם כבש ופרה רדוב ירעו יחדיו – תשרור הרמוניה שלמה גם בגוף האדם, וכל החיידקים ומעוררי המחלות יפנו את פעילותם לכיוונים בריאים ומועילים, במקום להשתלט על הגוף ולשבש את פעולתו הסדירה. השמש' האלוקית שתזרח בתקופת הגאולה, תעמיד כל דבר במקומו הנכון, וממילא נזכה כולנו לרפואה שלמה ולבריאות מוחלטת.

סיפורו של נס מהלך

ההכרה אובדת

הכפר נחשב עוין ומסוכן. על-פי המידע המודיעיני שניתן להם, יש בין הבתים מערכת מסועפת של מחילות תת-קרקעיות, ובתי הכפר משמשים מחסני טילים ותחמושות. המטרה הראשונית של הפלוגה הייתה לכבוש שני בתים בלב הכפר, ולהתמקם בתוכם לפעולה.

מספר גלר: "הגענו ליעד ונשכבנו על הקרקע לקראת הפריצה. היה עלינו לפוצץ דלת ברזל גדולה ומסיבית, על-ידי שיגור מטען חלול שיעיף אותה ויחדור פנימה. מסיבה לא ברורה המטען שנורה לא היה חלול, מה שגרם לרסיסים וחלקי מתכת לעוף לכל עבר. ספגתי מכה חזקה מאוד בחלק הימני של החזה. הוטחתי ברצפה. התקשיתי לנשום. החובש הגיע מיד, הבחין שמצבי קשה וניסה לשמור אותי בהכרה, אבל איבדתי אותה."

הטילים לא פגעו

כשהשמש החלה לעלות הבחינו אנשי החיזבאללה בחיילים והחלו לירות לעבר הבית שבו הסתתרו פצצות מרגמה וטילי נ"ט, כדי למנוע את חילוץ הפצועים. "כל הפצצות והטילים התפוצצו סביב הבית שבו שהינו ואף אחד מהם לא פגע בבית עצמו", הוא מספר. "זה לא הגיוני. החברים סיפרו לי לאחר מכן שהרגישו כי לימוד התורה וההיטהרות שומרים עלינו".

רק בערב חולץ לקבלת טיפול רפואי בישראל.

אני יוני גלר וזה שאני עומד כאן לפניכם הוא נס". במילים האלה הוא פותח את תיאור נס ההצלה שלו במלחמת לבנון השנייה. הוא נודד בארץ ממקום למקום, נושא דברים לפני קהלים מגוונים, בעיקר בבתי-ספר ותיכונים, ומספר את סיפורו. שמונה-עשרה שעות קשות שכב בתוך בית בלבנון, פצוע ומדמם, ובניסיון ניצל.

גלר, ר"מ בישיבה התיכונית חיספין ואב לחמישה, הוא חייל קרבי בגדוד המילואים של הטיבת כרמלי, שגויסה בצו חירום במלחמת לבנון השנייה. זה גדוד שיש בו חיילים דתיים ולא-דתיים. הגדוד נכנס לכפר עיתא-א-שעב, בגזרה המערבית בדרום לבנון.

היטהרות לפני הקרב

"היינו אמורים להיכנס ללבנון לביל שבת", מספר גלר. "ביום שיש בווקר ישבתי עם חבריי למילואים ואמרתי: 'התורה מגינה ומצילה. בעוד כמה שעות ניכנס לקרב. בואו נלמד משה'. החברים הסכימו מיד והחלטנו ללמוד את פרשת השבוע. פתחנו חומש והעברתי שיעור. כשסיימתי נדהמתי לראות שהשעה שתיים בצהריים. למדנו ארבע שעות."

"החברה התלהבו, ובסיום השיעור אמרו שעלינו להיכנס לקרב אחרי טבילה במקווה. היכן נמצא מקווה? משהו הציע לברר בבית-חב"ד בשלומי. התקשרנו לשליח ואמרנו שאנחנו צריכים מקווה. הוא בא בתוך כמה דקות ולקח אותנו למקווה. לקרב נכנסנו זכים וטהורים".

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

בגד חדש בין המצרים

שאלה: האם מותר לקנות או ללבוש בגד חדש בימי 'בין המצרים'?

תשובה: מנהג עתיק להימנע מאכילת פרי חדש בין המצרים (ונכון להימנע מכך עד חצות י' באב), כדי שלא לומר "שהחיינו... לזמן הזה" (ויש אומרים - משום אבלות). לכן נפסק בשולחן-ערוך: "טוב להיזהר מלומר 'שהחיינו' בין המצרים על פרי או על מלבוש, אבל על פדיון הבן (וכמורכן לפי הנוהגים לברך 'שהחיינו' בברית-מילה) - אומר, ולא יחמיץ המצווה".

בשם האר"י כתבו, שאף בשבתות 'בין המצרים' אין מברכים 'שהחיינו', וכן מנהג חב"ד. ויש מתירים בשבת, משום 'עונג שבת'. הגר"א שולל מנהג זה בכלל, ולכן כתב ה'משנה ברורה' שבשבת אין להחמיר בזה. ויש המקילים בשבת בפרי חדש, אך מחמירים בבגד חדש.

גלר: "מוטלת עליי החובה לספר את הנס"

הרופאים נדהמו לגלות שרסיס חדר לחלל בית-החזה, וקרע את ריאתו הימנית. "הרסיס היה צמוד לעורק הראשי. מילימטר שמאלה והייתי עלול למות", הוא אומר. "כיהודי שומר מצוות הבנתי שאם הקב"ה עשה לי נס, מוטלת עליי החובה לספר את שבחו בעולם. אני עובר ומתאר מה שחוויתי. למדתי גם על החכמה שבה ברא הקב"ה את גוף האדם. הריאה בנויה כך שהיא יכולה לשקם את עצמה. לאחר תקופה לא-ארוכה חזרתי להיות אדם בריא וחזרתי לתפקוד מלא בבית וגם חזרתי לפלוגת המילואים".

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:

1-646-387-0816

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות
של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח
מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

שולחן שבת
לכל התורה בכרך אחד
שלוש שיחות לכל פרשה,
מאוצר שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

1-718-6041020

סופר סת"ם • HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222

www.esofer.com
A HaSofer Company